

**AGREGA
DİKMEN
VADİSİNDE
S.2**

**BİR KEDİ
'MIYAV'
DEDİ
S.3**

**ANKARA'NIN
İÇİNİ
BOŞALTIYORLAR
S.4**

**ULUS'TAN
AKMAN PASTANESİ
KAYDI
S.6**

ÖNÜM ARKAM SAĞIM SOLUM

SOBE

TMMOB

Mimarlar Odası Ankara Şubesi

Büyük Yüzleşme: Ulucanlar Cezaevi

Belgesel film gösterimi, mapushane şiirleri ve mapushane türküleri etkinliği.

**Mapushane Türküleri
SADIK GÜRBÜZ
Konseri**

Yer : Anadolu Gösteri Merkezi

Adres : Türkocağı Caddesi No:14 Balgat / Ankara

Saat : 19.00

6 Mayıs 2011

Davetiyeler Ücretsizdir

GÖRÜLMÜŞTÜR!

12/1.KOĞ

GÜVENLİ OLMAYAN KENT, KENT DEĞİLDİR. KENTE KENT DİYEBİLMEK İÇİN GÜVENLİ OLMASI GEREKİR. kentine sahip çık!

“KÜLTÜR BAKANLIĞI’NA ve İŞ BANKASINA **ALKIŞ**”

Fotoğraf: Zeynep Yıldız

Ankara’da Ulus’ta bulunan, Türkiye İş Bankası 1929 yılında İtalyan Mimar Giulio Mongeri tarafından tasarlandı. Uzun yıllar kendi özgün mimari üslubuylar dikkat çeken tarihi yapının “damına” yapılan gecekonduya karşı Kültür ve Turizm Bakanlığı ve Türkiye İş Bankası’nı kültürel mirasa dair duyarlılıklarından dolayı “tebrik ediyoruz”. Yetkilileri tarihi Türkiye İş Bankası’nın üzerindeki gecekonduyunun tapu tahsis belgesinin olup olmadığını kamuoyuna açıklamaya davet ediyoruz. Kültür Bakanlığı’na ve İş Bankası’na Sobeeee.

ÇIKARKEN

Merhaba! Gazetemizin birinci sayısı ile karşınızdayız. Burada doğmuş, başka yerden gelmiş, başka mahallelerde oturan, yani Ankara’da yaşayan kentliler olarak hepimizin ortak paydası var: Ankara. Ortak paydamız Ankara gözümüzün önünde değişiyor. Anılarımız, mekânlarımız birer birer kayboluyor. Sokak isimlerimiz değişiyor, alışveriş merkezleri çoğalıyor ve yaşamımız tüketim odaklı biçimlendiriliyor. Bizi bir araya getirecek, paylaşımımızı arttıracak, herkesin kullanacağı mekânlar neredeyse yok. Meydansızlık canımıza tak etti. Kent yaşamı bizi bir araya getirmiyor adeta ayırıyor, ayrıştırıyor. Eğer bir işimiz varsa sabah yollara düşüyoruz, özel arabamız varsa okul servisi saatlerinden önce çıkmaya çalışıyoruz, otobüs dolmuş gibi toplu taşıma araçlarına bineceksek, saatler öncesinden yola çıkmak zorundayız. Yani ulaşım sistemi bizi bir yerden bir yere kolay ulaştırmıyor, eziyet veriyor. Akşam iş çıkışı, eve gidebilmek için saatlerce duraklarda bekliyoruz. Otobüse binip oturacak yer bulmuşsak şanslı hissediyoruz kendimizi. Dakikalarca adım adım ilerleyen yoğun trafiğin içinde bunalıyoruz. Şu merkezden bir an önce uzaklaşsak da evimize gidip nefes alsak diye düşünüyoruz. Artık, “Kızılay’a İnmek veya Ulus’da Dolaşmak” mazide kalan bir anı... Sadece nefes aldığımızı düşünüyoruz, evle iş arasında mekik dokuyan bir kent yaşamı bize reva görülüyor biz de katlanıyoruz. Sahi biz Başkent’te mi yaşıyoruz? Ya da yaşadığımızı mı sanıyoruz. Kentte yaşamak bir oyun gibidir; her aşamasında zevk alır, eğlenirsiniz. Oysa biz artık kapatılmış, sınırlandırılmış bizim için tasarlanmış hayatları yaşıyoruz. Çocuklarımız sokaklarda güvenle oynayamıyor. Doyasıya sek-sek, ipe atlama, saklambaç oynayacak alanlara artık sahip değiliz. Çocuklarımız, bizim gibi doyasıya “sobe” demeyi, “akşam ebesi” diye haykırmayı bilmiyorlar. Şimdi saklandığımız köşelerden çıkarak, yüreklerimizdeki çığlıkları ve nasıl bir kentte yaşamak istediğimizi sobeleyeceğiz...

Siz de sobelemeye var mısınız?

AGREGA DİKMEN VADİSİNDE

Mimarlığın Sosyal Forumu kapsamında başlayan, Ankara'nın değişik üniversitelerinden öğrencilerin katılımı ile oluşan AGREGA, bir süredir Dikmen Vadisi'nde Amfi Tiyatro projesinin yapılması ve yapılacağı alanın düzenlemesi çalışmalarını sürdürüyor. TMMOB İnşaat Mühendisleri Odası Ankara Şubesi ve TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi'nin destek verdiği çalışma, mühendislik ve mimarlık öğrencilerinin katılımıyla, taş üstüne taş koyarak, yıkıntılardaki malzemelerden inşa edilecek. Amfi tiyatro, barınma hakkı mücadelesi veren Dikmen Vadisi Halkıyla birlikte "yaşanılabilir bir yer..." hedefiyle hayata geçirilecek.

GÖNÜLLÜ MUHABİR'LER ARANIYOR

Sobe gazetesi kentte yaşayanların gazetesi, kentin her yerinde, mahallemizde okulumuzda, sokağımızda eleştirdiğimiz yada olumladığınız olaylara, mekânlara dikkat çekerek sobelemek için her yaştan gönüllü muhabirler aranmaktadır.

Gönüllü muhabir olmak isteyenlere 2 günlük muhabirlik ve genel fotoğrafçılık eğitimi Mimarlar Odası Ankara Şubesi tarafından ücretsiz olarak verilecektir.

Son Başvuru Tarihi: 30 Mayıs 2011

e-posta: sobe@mimarlarodasiankara.org

Tel: 0312 4171645

MAYIS YUMURTALARI

Birincilik Ödülü: Deve Kuşu Yumurtası;

Başbakan'ın açıkladığı Çılgın Proje; **Kanalistanbul**

İkincilik Ödülü: Tavuk Yumurtası;

"Yetkim olsa Mimarlar Odası ve STK'ları kapatırım" diyen **Ali Ağaoğlu**

Üçüncülük Ödülü: Bildircin Yumurtası;

Sürekli Ankara Logosunu değiştiren ve Ankara'yı "sempatik" Ankara kedisi heykelleri ile donatan **Ankara Büyükşehir Belediyesi**

SOBE

ANKARA’NIN YENİ LOGOSU

- Bir kedi ‘miyav’ dedi -

Danıştay’ın Atakule ve Kocatepe Cami figürlü amblemi iptal etmesinden sonra, Belediye Başkanı Melih Gökçek, “Ankara simgesiz kalamaz” dedi ve “**Gülen Ankara Kedisi**” figürlü yeni bir logo yaptıklarını söyledi.

Ankara’nın tanıtım logosunun ‘**kedi**’ olmasına karşı çıkan muhalefetin itirazlarına rağmen, Ankara Büyükşehir Belediye Meclisi’nin oy çokluğuyla aldığı kararla, tasarı 31 hayır oyuna karşılık, 59 evet oyu ile kabul edildi.

Belediye Başkanlığı Binası Meclis Salonunda gerçekleştirilen toplantı öncesinde, salona getirilen yavru Ankara Kedisi’ni kucağına alarak bir süre seven Gökçek, yeni logonun herkesçe olumlu bulunduğunu belirtip, “Bütün dünyada kentlerini sembolize eden böyle logolar var. Kedinin sevimli olduğuna inanıyorum” dedi.

Festival ve şenliklerde kullanmak üzere hazırlanan “kedili” logonun, dinamikliği, gençliği ve misafirperverliği ifade ettiği açıklandı.

Ankara Büyükşehir Belediyesinin ev sahipliğinde gerçekleştirilecek “Dünya Çocuk Oyunları”nın “seğmen kıyafeti giymiş Ankara kedisi” şeklindeki maskotu “Misket” de bazı tartışmalara neden olmuştu.

Sonuç olarak, Gülen Ankara **Kedisi**, Fareli Köyün **Kavalcısı**’nı da işinden etti. Kediye gören fareler, kaçacak delik arayacaklar...!

Metin ve fotoğraflar =Semsan

“ANKARA”NIN İÇİNİ BOŞALTIYORLAR

AKP Hükümeti’nin İstanbul’un uluslararası finans merkezi olması projesiyle birlikte Ankara’da bulunan bankaların İstanbul’a taşınması çalışmaları hız kazanmaya başladı. Bu proje ile birlikte Başkent Ankara’nın Türkiye içerisindeki yeni konumu ve bu konumun mekânsallaşması netlik kazandı: Bu görüşe göre, salt ekonomik açıdan değil, siyasi açıdan da başkent Ankara’nın içinin boşaltılması öngörülmekte.

Bilindiği gibi, Ankara kenti 27 Aralık 1919 günü Mustafa Kemal’in kente gelişi ile Cumhuriyet’in başkenti olma yolunda ilk adımını atmış ve Ulusal Kurtuluş Mücadelesinde devrim karargâhı olmuştu. 13 Ekim 1923 tarihinde ise yeni kurulan Cumhuriyet’in başkenti ilan edilmişti. Cumhuriyet’in kuruluşu ile birlikte, ülkenin kalkınmasına model olacak Başkent’in inşası için, Anadolu’ya eşit mesafede bulunan, gelişimi ve modernleşmesi ile ülkenin her şehrine, her kasabasına örnek olacak Ankara seçilmişti.

Ankara’nın Cumhuriyetle birlikte yeniden inşasında, yalnızca kent değil, ülkenin kendisi de inşa edilmişti. Kentin ilk planlama çalışmasında, eski şehirden (Kale ve çevresinden) başlayarak, Birinci Millet Meclisi, İkinci Millet Meclisi, Devlet Konukevi, ülkenin inşasında önemli roller oynayan banka binaları, kamu yapılarının bulunduğu Bakanlıklar Bölgesi ve buradan Çankaya sırtlarına kadar çıkan Bulvar etrafında yeni kurulan Cumhuriyet’in her türlü kamusal yüzünün sergilendiği bir mekânsal kurgu söz konusudur.

Merkez Bankası, Fotoğraf: Mimarlar Odası Arşivi

Ancak, 1980 sonrasında gündemden düşmeyen özel-
leştirme politikaları ile birlikte, 1990'lı yıllarda Avrupa
Birliği (AB) ve 2000'li yıllarda AB'ye uyum süreci ba-
hane edilerek, kamuda tasfiyeler meydana gelmiş, pek
çok kamu kurumu işlemez, işletilemez kılınmış ve ba-
zıları da kapatılmıştır. Üretim gücü azalan ülkede, kar
elde etme yöntemleri geliştirilerek, arsa ve bina spekü-
lasyonları artmıştır.

Böylesi bir sürecin ardından 2000'li yıllara geldiğimizde
ise neo-liberal ekonomi ve onun geri bıraktırmış ülke-
ler üzerinde etkisi gün geçtikçe artmıştır. Bu etki altında
kent topraklarını yağmalanmış, kamu toprakları ve kı-
yıları belirli sermaye gruplarına açılmış ve bu girişimler
yasal düzenlemelerle desteklenmiştir.

Ankara özelinde ise, büyük ideallerle kurulmuş olan
Cumhuriyet'in Başkentinde bu ideolojiyi yansıtan tüm
mekânlar birer birer dönüşmeye zorlanmıştır. Korumak
için mücadele ettiğimiz alanların pek çoğu, Cumhuri-
yet ideolojisinin kuvvetle ifade bulduğu ve her an yok
edilmeye çalışılan yapılardır. Endüstrisizleştirme ile be-
raber şehrin ekonomisi gittikçe daraltılmış, Ankara'da
ikamet eden pek çok önemli kurum ve kuruluş şeh-
ri terk etmiştir. Son olarak AKP Hükümetinin İstanbul
Finans Merkezi projesi ile birlikte kamu bankalarından
Vakıfbank, Halkbank, Ziraat Bankası İstanbul'a taşı-
nacak. Bu bankaların yanında Merkez Bankası (MB),
Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu (BDDK)
ve Sermaye Piyasası Kurulu (SPK) da bulunuyor. İdare
Binalarının Ankara'dan İstanbul'a taşınması ile kentin
içine düştüğü kısır döngü ve ekonomik yıpranmanın
düzeltilemeyecek durumda olduğunu resmen belge-
lenmektedir.

**Kamu Bankalarının, Merkez Bankası, BDDK, SPK
gibi kurumların Başkent Ankara'dan uzaklaşarak
sermaye gruplarının tekeline bırakılması, devletin
sermayeye teslim olması olarak görülmelidir.**

Anadolu'ya eşit mesafede bulunan Başkent Ankara'dan
uzaklaşan finans ve kamu kurumlarının Anadolu'nun
gelişmesi ve geliştirilmesi ilkesinden ödün vererek,
sermaye odaklı gelişmeyi önemsediğini bizlere ka-
nıtlamaktadır. Böylesi bir açılım, yalnızca Başkent
Ankara'nın kamu odaklı gelişimine değil, Anadolu'daki
gelişim ve dönüşümüne yıkıcılık getirecektir.

Ankara'nın kentsel gelişiminin sermayeye açılması ile
birlikte, sermaye odaklı eylem ve kararlarla şekillendiği
görülmektedir. Bu süreç içerisinde kentlerine ve eko-
nomisine sahip çıkarak, kentimizin yoksullaştırılması
ve pek çok alandan yoksunlaştırılmasına karşı çıkıyo-
ruz. Yetkilileri aldıkları kararlarda Başkent Ankara'nın
ve Anadolu'nun yaşaması için gerekli olan kültürel,
endüstriyel, siyasi, ideolojik ve tarihsel özgünlüklerine
sahip çıkmaya davet ediyoruz.

SEÇİM HAVASI: ÇILGIN PROJELER

12 Haziran 2011'de genel seçimler yapılacak.
Partiler hem genel programlarını hem de
kentlere yönelik programlarını açıklıyor, çılgın
projeler üretiliyor. Ankara'da bu çılgın projelerden
nasibini alıyor. Ankara Büyükşehir Belediyesi'nin
16 yıldır tamamlamadığı metro inşaatı, şimdi
AKP'nin seçim vaadi olarak bize yutturulmaya
çalışılıyor. Ortada hakikaten bir çılgınlık durumu
var. Nedir bu çılgının anlamı dedik, TDK sözlüğüne
baktık, çılgın kelimesinin anlamı Türk Dil
Kurumu sözlüğünde şöyle tanımlanıyor: yorumsuz
veriyoruz.

**“Çılgın: Aşırı davranışlarda bulunan, deli,
mecnun”¹**

Çılgınlığın zamanı değil, aklıselim projelerin ülkeye
uygulanma zamanı. Örneğin 16 yıldır
tamamlanamayan metro artık tamamlanmalı.
Toplu taşıma kentin her noktasına ulaşmalı.

1. <http://tdkterim.gov.tr/bts/>

METRO İNŞAATI UZADIKÇA UZUYOR...

Ankara'da metro inşaatı yılan hikayesine döndü.
Planlama çalışmaları 1980'lere kadar uzanan raylı toplu
taşıma sistemleri bu dönemde bir gelişme kaydetmedi.

Ankara metrosunun hikayesi şöyle:

- 1984–1989 planlama çalışmaları başladı
- 1989–1994 temeli atıldı
- 1997 yılında Metro–1 hattı hizmete açılmıştır.
- 1997- 2011 İnşaat devam ediyor....

Melih Gökçek yönetim döneminde başlanan üç raylı
sistem hattının inşaat çalışmaları ise 16 yıldır devam
etmekte olup, inşaatına başlanan hatların hiçbiri bu
dönemde işletmeye açılmamıştır. Kentin kaynaklarını
katlı kavşaklar, köprüler, tüneller için harcayan
Büyükşehir Belediyesi, metro inşaatını bitirmedi, sonunda
metro yapımını Ulaştırma Bakanlığı'na bırakmak zorunda
kaldı. Metro inşaatı için açılan dev çukurlara lağım suları
ve farelerin olduğu, biten metro istasyonlarına kuşların
yuva yaptığı “metro inşaatının tamamlanması ve
hizmete açılması becerilemiyor”. Yapılan inşaatlar
neredeyse ömrünü tamamlayacak, açılmadan eskiyecek.
Kamu kaynakları ve zarara uğratılan kent bütçesinin
hesabını kim verecek? Önümüzdeki dönemde metro
hatlarının özelleştirilmesine olanak sağlayacak alt yapı
ve rant sistemlerinin nasıl kullanılması planlanıyor? Metro
inşaatları şimdi hangi koşullarda devrediliyor, inşaatlar
nasıl tamamlanacak ve sonra nasıl işletilecek? Yoksa
özelleştirilerek mi?

SOBE RÖPORTAJ

Bir Sen, Bir Ben,
Bir De Heykel
Kaldı

Kuşaklar boyu Ulus'ta yer edinmiş, kuşaklara boza ikram etmiş olan Akman Boza Ulus'a veda ediyor. Akman Boza'nın 3. kuşağı Alper Akman, özleyeceğimiz o tadın, Ulus'u bırakıp giden Akman Boza'nın hikâyesini anlattı.

Alper Akman: Benim dedemler göçmen, Makedonya'dan, Üsküp göçmeni. Türkiye'ye ilk geldiklerinde Bursa'ya yerleşmişler. 1920'lerin başında gelmişler herkesin savaştan kaçtığı yıllarda... 1930'ların başında da Ankara'ya yerleşmişler. Dedemin asıl mesleği çobanlık. Ne yaparız da para kazanabiliriz diye düşünmeye başladıklarında, şerbet yapmayı bildikleri için omuzda taşınan, bakırdan iki tane şerbetlik yaptırmışlar. Biraz para kazanıp çok küçük bir dükkân almışlar 1936'da. Sadece boza ve şerbet yaparak başlamışlar işe. 1960'da Ulus'a taşınmışlar.

Şimdi, Ulus'u terk etmek bana çok şey hissettiriyor. Babam kadar duygusal olmam mümkün değil, ama benim çocukluğum Ulus'da geçti, dedemlerin boza ustalarının yanında çiraklık yaptım, benim 3 yılım ama babamın 25 yılı burada geçti. Babam, babasını, amcasını o koltukta otururken kaybetti. Babam için oldukça yıkıcı bir durum bu.

Dedelerinin omuzlarında şerbet satarak kurdukları Akman Boza'da işçi kıyafetlerini giyerek yıllarca çalıştı, çocukluğum Ulus'ta geçti diyor Alper Akman. Şimdi Ulus'tan vazgeçmek zorunda...

Alper Akman: Yıkılma kararı esnasında birçok insan Ulus İşhanı'nı terk etti. Ofis katlarının birçoğu boşalınca Ulus İşhanı bir anda boşaldı. Bu yıkılma kararının bir etkisi var. Böyle olunca cazibe de yok oldu ve gidip gelen insan sayısında ciddi bir azalma oldu. Bana göre Ankara'nın en güzel binalarından biri, fakat yıkılacak yıkılmayacak söylentileri o kadar çok esnafı, o kadar çok iş sahibini kaçırdı ki, binanın işlekliği yok olunca bizi etkiledi. Oraya gelen de tabii ki bizim müşterimiz oluyor. Sonra yıkılacağı söylentileri bitti; yalnız buna benzer, söylenti olmaktan da şu anda çıkmış olan, Torba Yasa'nın içerisinde Ziraat Bankası'nın taşınacağı, Merkez Bankası'nın taşınacağı haberleri de çıkınca bu yapılanlar artık Ulus'tan bizim bile soğumamıza sebep oldu. Çünkü Ulus bizim için de nereden baksanız 1000-1500 kişilik bir potansiyel. O binalar boşaldığı zaman belki yerine başka bir kurum gelip oturacak oraya da insanlar gelecek ama kalite ne olacak? Ulus'un önümüzdeki üç dört yıl içinde daha da ciddi sıkıntılar yaşayacağını düşünüyoruz. Biz stratejik kararlarımızı alırken en büyük sebeplerden bir tanesi buydu.

Biz Ulus'tan taşınma fikrini iki yıl önce düşünmeye başladık. Çünkü bozanın üretimi de Ulus'ta olduğu için bizim için de zordu. Geniş bir alan gerekiyor boza üretimi için, ciddi sistemlerle üretiyoruz, bozanın yapıldığı yerin havalandırmasından tutun da ısı derecelerine kadar ciddi faktörler var, risk alıyorsunuz; makinelerimizi bir anda toplayıp gitmek ciddi maliyetleri de getiriyor. Bizim için de

ULUS'TAN AKMAN
PASTANESİ KAYDI

Ankara'da kentsel belleği oluşturan mekânlarımız birer birer kayıp gidiyor aramızdan. Anılarımız, bir anda belirsizleşiyor, kimsesizleşiyor. Milka Pastanesi, Körfez Lokantası, Ankara Muhallebicisi derken, Akman Pastanesi de kapanıyor. Ankara'nın en köklü pastanelerinden olan Akman Pastanesi, ilk olarak 1936 yılında Ulus'ta açıldı. 40 yıllık müşterileri olan pastanenin müdavimleri kapatmaya karşı sitemli.

Mimarlar, Ankaralıları Akman Pastanesi'nin kapanışına sitem etmek, gidişine hüzün koymak için hep birlikte Ulus'ta salep ve boza içtiler, basın açıklaması yaptılar. Şube yetkilileri yaptıkları basın açıklamasında "yaşam anılarla bir bütündür, anılarımız ve onun mekânları yok olursa geçmişimiz silinir, belleksizleşiriz sıradanlaşırız. Akman Pastanesi'nin kapanışı, Ulus'ta bir dönemin kapanışıdır, bir belleğin yitimidir. Üzüntü duyuyoruz ve kent yönetimlerini kentin belleğine sahip çıkmaya davet ediyoruz" dediler.

kolay olmadı. Ulus'un durumu öyle bir hal aldı ki, o riski almak zorunda kaldık biz de.

İşin bir de ticari boyutu var. Her yıl önümüze hesapları kitapları alıp baktığımız zaman, iki sene öncesine göre hep bir düşüş var. Buna bir önlem almak zorundaydık. Bizim boza üretimimiz Ulus'ta. Salon katı haricinde iki katımız daha var,

mutfak katımız var şimdi üretimimizi de taşıyoruz, İstanbul yolu üzerine taşıyoruz.

Akman Boza sadece üretimini, ismini değil müşterilerini de kendisi ile birlikte taşıyor. Ulus yalnızlaşıyor...

Alper Akman: Geçenlerde eski müşterilerimizden bir tanesi babama sizin oğlunuz, "Merkez Bankası gidiyor Abi, Ulus eski Ulus değil, biz de gidiyoruz" diyor. Lütfen yapmayın Merkez Bankası'nın gitmesi sizin gitmenizden daha önemli değil" demiş. Bizim ne düşündüğümüzün dışında orada çok ciddi hatıraları olan o kadar eski müşterilerimiz var ki, eşine orada evlenme teklifi eden var, öğrencilik yıllarında anıları olanlar var, ilk kez sevgilisi ile orada el ele tutuşan var. Akman'da anısı olanlar o kadar çok ki. Babam hep anlatır; "Ankara'da eskiden efsane bir takımımız, PTT takımı" diyerek anlatır. Bizim arkada üç tane tabureli masamız vardı; o masaya PTT Futbol takımından başka kimse oturamazmış, onların masasıymış, onlar gelse de gelmese de. Müşterilerimizden bir tepki de alıyoruz; üzülmüyorlar böyle şeyleri duyunca bizim üzüntümüz de ikiye katlanıyor. İnsanlara karşı da bir sorumluluğunuz var, Bizim asıl sorumluluğumuz ebetteki sağlıklı, hijyenik, leziz ürün üretmek, Şimdi geçmişimize bakınca biz orayı çoktan geçtik, geçmişte bıraktık artık sorumluluğumuz da boyut değiştirdi. Ben poğaçayı güzel yapıyor olabilirim ama artık daha fazlasıyla insanları karşılamak durumundayız.

Ulus'un eski cazibesini yitirdiğini söyleyen Akman gönülsüzce gidiyor Ulus'tan, tüm gidenler gibi...

Alper Akman: Ankara'da şöyle bir eksiklik var, eski ve eskinin getirdiği bilince sahip değiliz. Bunu tartan bir ölçütümüz yok. O şehrin değerini anlatan. Bunlar İstanbul'da olmuyor. Bir saray muhalebbicisi kaç yıllık muhalebbici, ama dekorunu bile değiştirmez. İstanbullular onu ararlar ve onun için giderler. İstanbul'da merkezler kaymaz. Bir Taksimi değiştiremezsiniz, Taksim'in merkezi şuraya kayıyor diyemezsiniz. Yüzyıl sonra da Taksim Taksim'dir. Ankara'ya gelince ise her kırk yılda ortasına bir alışveriş merkezi kuruluyor. O alışveriş merkezinin etrafında yaşayan insanlar da bütün ihtiyaçlarını oradan karşılayıp, başka bir yere gitmemeye başlıyorlar. Bu da etkili. Genel Müdürlükleri, Kurumları kalkıp da İstanbul'a taşımamak lazım. Ankara'nın ticareti ile esnafı ile oynamamak lazım. Ulus'ta ayakkabı boyayarak para kazanan biri, çok zor durumda kalacak ilerleyen yıllarda. Şu hali ile Ulus cazibesini kaybetmiş durumda; eski cazibesine kavuşsa tekrar Ulus'a dönerim.

Anafartalar Çarşısı'nın altında Emek Garajı vardır. Orası da işhanı kadar eski yapılanmadır. Oranın da bir sahibi vardır; aşağı yukarı 2-3 sene önce vefat etti. O da Ulus'un çok eski emektarlarından. Babamın da bir çalışanı vardı emekli olmasına rağmen bizimleydi çok eski bir çalışanımız. Kadir Amcanın öldüğü gün babama dönerek heykeli göstermiş ve Numan Amca, demiş: "Kadir Abi de gitti. Ulus'ta bir sen kaldın bir ben bir de heykel"...

Hüzünle, "anlatabiliyor muyum? Bilmiyorum" diyor, Alper Akman, Anlatabiliyor mu? Ulus'u neden terk ediyor insanlar?

Alper Akman: Anlatabiliyor muyum bilmiyorum biz çok eski çalışanlarız; Ulus ile özdeşleştik. Ulus eski haline döndüğünde biz de döneriz. Şimdi bana hep soruyorlar "neden bir alışveriş merkezine açmıyorsunuz?" Ben sokağı seviyorum. Hiçbir zaman alışveriş merkezinde açmayı düşünmedik. Firma için ticari açıdan cazip olabilir, ama biz düşünmüyoruz. Ulus'un yaşayan bir yer haline tekrar gelmesi lazım. Belki de davet ile ciddi firmaların markaların Ulus'a getirilmesi lazım. İşhanı'nın önündeki otobüs durakları bir keşmekeş. Oraya ağaçlı bir yol bir makyaj yapsalar belki de çok şey değişir. Eski Ankara dediğimiz; Kale ve Ulus ve bu değer yok oluyor.

SOBE YARIŞMALAR

ÇOCUKÇA ÇİZGİ FİLM YARIŞMASI: Mimarlığın toplumla buluşması kapsamında, çocuklara mimarlık, çevre ve kent kültürünün anlatılacağı "Çocukça Çizgi Film Yarışması" ile çocuklara yönelik yaratıcı fikirlerin ortaya çıkartılması, çocukların kent kültürü ve mimarlıkla iletişimlerinin "Canlandırma Filmler" üzerinden kurulması hedeflenmektedir.

Danışman Jüri Üyeleri: Bülent Batuman, TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi Sekreteri, Necip Mutlu, TMMOB Mimarlar Odası Genel Sekreteri, Y. Yeşim Uysal, Y. Mimar, Çocuk ve Mimarlık Çalışmaları Merkezi

Seçici Kurul Üyeleri: Sevin Okyay, Yazar, Sinema Eleştirmeni, Tan Oral, Mimar, Karikatürist, Yekta Kopan, Yazar, Seslendirme Sanatçısı, Fethi Kaba, Anadolu Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Çizgi Film Bölüm Başkanı, Berat İlk, Bilgi Üniversitesi VCD Öğretim Görevlisi, Canlandıranlar Yetenek Kampı Yöneticisi, Levent Cantek, Editör, Yazar, Melike Türkan Bağlı, Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Öğretim Görevlisi, Ulaş Onur Temiz, İlköğretim Öğrencisi, Yağmur Sertkaya, İlköğretim Öğrencisi

ÖDÜLLER: 1.Ödül 10000 YTL, 2.Ödül 7500 YTL, 3.Ödül 5000 YTL

ÇOCUKÇA KISA FİLM YARIŞMASI: Mimarlığın toplumla buluşması kapsamında, çocuklara mimarlık, çevre ve kent kültürünün anlatıldığı "Çocukça Kısa Film Yarışması" ile sinema sanatında çocuklara yönelik yaratıcı fikirlerin ortaya çıkartılması, çocukların kent kültürü ve mimarlıkla iletişimlerinin görsel sanatlar üzerinden kurulması hedeflenmektedir.

Danışman Jüri Üyeleri: Ali Atakan, TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi Yönetim Kurulu Üyesi, Erkan Karakaya, TMMOB Mimarlar Odası Yönetim Kurulu Üyesi, Muteber Osmanpaşaoğlu, Mimar Çocuk ve Mimarlık Çalışmaları Merkezi

Seçici Kurul Üyeleri: Şerif Sezer, Oyuncu, Tansel Öngel, Oyuncu, Mert Fırat, Oyuncu, Funda Başaran, Ankara Üniversitesi İletişim Fakültesi Öğretim Üyesi, Ömer Özgüner, NTV Genel Yayın Yönetmeni, Önder Şenyapılı, ODTÜ Mimarlık Fakültesi Öğretim Üyesi, Yusuf Kenan Beysülen, Yönetmen

ÖDÜLLER: 1.Ödül 5000 YTL, 2.Ödül 4000YTL, 3.Ödül 3000 YTL

GENÇ SEYİRCİ İÇİN OYUN YAZMA YARIŞMASI: Mimarlığın toplumla buluşması kapsamında, çocuklara mimarlık, çevre ve kent kültürünün anlatıldığı "Genç Seyirci İçin Oyun Yazma Yarışması" ile Tiyatro sanatında çocuklara yönelik yaratıcı oyunların ortaya çıkartılması, çocukların kent kültürü ve mimarlıkla iletişimlerinin görsel sanatlar üzerinden kurulması hedeflenmektedir. TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi, bu yarışmayı çocuklara yönelik, kent, mimarlık, çevre ve kent duyarlılığı, kültürel miras bilinci vermek üzere yeni/genç yazarları kent ve mimarlık alanında oyun yazmaya özendirerek, tiyatro edebiyatına yeni çocuk oyunları kazandırmak ve bunların hem yayınlanarak hem de oynatılarak mimarlığın toplumla buluşması için düzenlenmektedir.

Danışman Jüri Üyeleri: Songül Üzgün, TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi Yönetim Kurulu Üyesi, Nurdan Topoğraf, TMMOB Mimarlar Odası Yönetim Kurulu Üyesi, Pelin Özgümüş, Mimar, Çocuk ve Mimarlık Çalışmaları Merkezi

Seçici Kurul Üyeleri: Tülin Sağlam, Doç. Dr., A.Ü. DTCF Tiyatro Tarihi ve Teorisi Anabilim Dalı Başkanı, Ayşegül Ünlü Erhan, Tiyatro Kuramcısı, Erkan Ergin, Öğretim Görevlisi, A.Ü. DTCF Dramatik Yazarlık Ana Sanat Dalı, Ömer Adıgüzel, A.Ü. Eğitim Bil. Fak. Sınıf Öğr. ABD / Çağdaş Drama Derneği Genel Başkanı, Murat Atak, Tiyatro Sanatçısı / Rejisör / Eğitimci

ÖDÜLLER: 1. Ödül 3000 TL, 2. Ödül 2000 TL, 3. Ödül 1000 TL

"KENTİMİ OKUYORUM" ÇOCUK KİTAPLARI YARIŞMASI 2

TEMA: "OYUN"

Okul öncesi çocuklara ve ilköğretim okullarındaki çocuklara yönelik olarak yürütülen "Çocuk ve Mimarlık" çalışmaları kapsamında, çocuk kitaplarında mimarlık, kent, çevre, kültürel miras konularının çocukların anlayacağı dilde öykü ve masallarla anlatılması amacıyla düzenlenen "Kentimi Okuyorum" Çocuk Kitapları Yarışması'nın ikincisi "oyun" temalı olarak gerçekleştirilecektir. TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi tarafından "3-6" ve "7-12" yaş grubu hedef kitesine yönelik olarak düzenlenen yarışmada;

- Çocuklarda yaşadıkları çevreye, kente ve mimarlığa karşı duyarlılık oluşturulması,
- Çocukların kitap okumaya karşı ilgilerinin artırılması,
- Oyun kavramının ve mekânlarının yeniden gündem haline getirilmesi, amaçlanmaktadır.

Danışman Seçici Kurul Üyeleri: Eyüp Muhçu, TMMOB Mimarlar Odası Genel Başkanı, Fatih Söyler, TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şube Başkanı, Tezcan Karakuş Candan, Çocuk ve Mimarlık Çalışmaları Merkezi Proje Koordinatörü

Asıl Seçici Kurul Üyeleri: Gülten Dayıoğlu, Yazar, Cengiz Bektaş, Mimar, Yazar, Behiç Ak, Mimar, Yazar, Atilla Şenkon, Mimar, Yazar, Elvan Altan Ergüt, Mimar, Nuray Bayraktar, Mimar, Tülin Şener, A.Ü Çocuk Kültürü Araştırma ve Uygulama Merkezi Danışma Kurulu Üyesi

ÖDÜLLER /HER İKİ KATEGORİ İÇİN AYRI OLMAK ÜZERE

1.Ödül 5000 YTL, 2.Ödül 4000YTL, 3.Ödül 3000YTL

Dört Yarışma'da Eserlerin Mimarlar Odası'na Teslimi İçin Son Tarih
9 Eylül 2011
Ayrıntılı Bilgi İçin: www.mimarlarodasiankara.org

Büyükşehirlerin “sosyalleşme alanı” olan alışveriş merkezleri giderek çoğalıyor. Paket yaşam üniteleri olarak işlev gören AVM’ler açık yaşam alanlarını tehdit ederken yeni bir alışveriş merkezi kültürü oluşmaya başladı. Konur Sokak’ta açılan Seyyar Alışveriş Merkezi hafta içi ve hafta sonu gün boyu açık... Akşam saatlerinde full çeken SAVM, giderek değişik ülkelerin stantlarıyla uluslararası boyutlara taşınmakta.

Çanta’dan ayakkabıya, iç çamaşırından aksesuara kadar her türlü ürünün olduğu Konur SAVM’ye olan ilgi, sokaktaki binaların girişlerine kadar taşıdığı için, kullanıcılar “yetkililerin daha fazla stant açılmasına olanak sağlayarak kamusal alanların azaltmasını istedi”. Konuyla ilgili görüşlerine başvurduğumuz, yayalar “Konur Sokak çok güzel oldu, büyük alışveriş merkezleri hem pahalı hem de kapalı alanlarda, yüreğimiz daralıyor, kim açıtıysa çok güzel oldu” dediler. Öte yandan kent yaşamında bir kültür aksı olarak düşünülen ve yaya bölgesi olan Konur Sokak’ın SAVM olmasına ilişkin Konur Sokak’ta binası olan Mimarlar Odası yetkililerinin de görüşüne başvurduk.

“Yaya yolu olarak tasarlanan bir yolun, yürünemez ve üzerindeki binalara girilmez hale gelmesinden üzüntü duyuyoruz, Sokağın başka türlü canlanmasını istedik, burası Mahmutpaşa’dan sonra Ankara’nın Konurpaşası oldu” dediler.

Kissadan hisse, Konurpaşa SAVM, AVM’lerle yarışıyor.

Sobe-Ankara

KISSADAN HİSSE: SEYYAR ALIŞVERİŞ MERKEZİ
KONURPAŞA SAVM HİZMETİNİZDE!

AKP iktidarının uygulamalarına karşı
Mühendis, Mimar ve Şehir Plancıları
15 Mayıs’ta Ankara’da **meydanlara çıkıyor.**
Tüm Ankaralıları, toplum hizmetinde
mühendis mimar ve şehir plancılarının
yanında olmaya çağırıyoruz.

SOBE; TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi Bültenin ekidir. Ücretsizdir Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Fatih Söyler
Sobe Yayın Kurulu: Ali Hakkı, Tezcan Karakuş Candan, Ali Haydar Alptekin, Ethem Torunoğlu, Sıla Karataş, Ece Yoltay, Nergiz Demirkaya,
Y. Yeşim Uysal, Hazeli Akgöl, Semra Sanitürk, Nilay Oğultürk **Yayına Hazırlayan:** Zeynep Yıldız
İletişim Adresi: Konur Sok. 4/3 Kızılay-Ankara **Tel:** 0312 417 16 65 **e-posta:** sobe@mimarlarodasianskara.org
Baskı: MATTEK Matbaası, Ankara